

5 jaar geleden ben ik begonnen met reizen. Als natuurliefhebber wilde ik zoveel mogelijk van de wereld zien en dat is dan ook aardig gelukt.

Veel mooie plekken, maar ook veel armoede gezien en dat heeft me altijd beziggehouden.

Ik heb steeds het gevoel gehad dat ik mijn steentje bij wilde dragen om het leed van anderen wat te verlichten.

Ik heb toen wel eens tegen mijn zoon gezegd: ik zou best vrijwilligerswerk willen doen in een 3^e wereldland, maar het kwam er niet van omdat ik toen nog werkte en na een vakantie wel graag uitgerust weer aan het werk wilde beginnen. Toen ik eind 2003 dacht dat mijn kans kwam omdat ik via een regeling eerder met werken kon stoppen, kreeg ik plotsklaps last van een versleten heup. Het duurde tot januari 2005 voor ik mijn kunstheup kreeg. Toen ik merkte dat de revalidatie prima verliep ging ik toch hier en daar zoeken wat ik zou kunnen doen en in het najaar stuitte ik op de website van Commundo. Ik bekeek de projecten die daar liepen en was eigenlijk meteen verkocht. Omdat ik gek op de natuur ben gaf ik mij op voor een project in Thailand in een park met een verscheidenheid aan dieren. Als alternatief gaf ik mij op om te bouwen voor de Tsunami-slachtoffers in Sri Lanka. Tot ik eind november hoorde dat het project in Thailand vanwege wat problemen waarschijnlijk afgestoten zou worden.

Intussen had de ramp in Guatemala plaatsgevonden en ik vond dat ook een prima alternatief en ik gaf op dat ik vanaf februari beschikbaar was voor elk project waar nog vrijwilligers nodig waren.

In januari werd ik dan ook benaderd door Yolande met de vraag of ik 3 februari naar Guatemala wilde gaan omdat daar nog een deelnemer te weinig was om de reis door te laten gaan.

Ik hoefde daar niet lang over na te denken en ik gaf mij dan ook snel op.

Bijna ging het nog mis doordat er nog iemand afviel maar alles is goed gekomen.

Zo gebeurde het dat we op 3 februari met 4 personen vanaf Schiphol vertrokken, 3 dames (Huibert, Ellen en Sharon) voor het werken op de crèches en ik als leerling /hulp bouwvakker.

Via een tussenlanding op Houston, waar we werden ingehaald door de brandweer die het vliegtuig nat spoot vanwege de laatste vlucht van de piloot na 29 jaar actieve dienst, landden we 's avonds na 3 mislukte pogingen vanwege de mist in Guatemala-city met een uur vertraging.

Na nog een fikse rit in de nacht kwamen we op onze adressen in Antigua aan, waar we zo snel mogelijk het bed opzochten.

Het weekend gebruikten we om Antigua te verkennen en hebben aardig wat gelopen, een helling beklommen voor een mooi uitzicht over de stad, lekker gegeten, kerken bezocht en de heerlijkste drankjes genuttigd.

Tevens hebben we gehoord hoe alles zou gaan wat betreft het werk, dus heel nuttig allemaal.

Ja en toen werd het maandag, mijn 1ste werkdag. Ik had afgesproken om 7 uur bij de fontein op het centrale plein en daar werd ik opgehaald door Liesbeth van Constru Casa die me met de bus naar de werkplek zou begeleiden.

Daar kwamen we tegen 8 uur in San Pedro aan, een klein dorpje ongeveer 5 km van Antigua. Daar werd ik voorgesteld aan de familie en de bouwvakkers waarmee ik zou werken en ook nog een lid van de (grote) familie. De familie bestond uit vader, moeder, 8 kinderen en 5 kleinkinderen en dat allemaal in een paar schamele onderkomens van o.a. maïsstengels. Dus een stenen woning zou wel een grote verbetering zijn en dan waarschijnlijk voornamelijk bedoeld voor de nacht, want buiten wordt er gewoond.

Toen begon het werk, de werkplek was voorbereid, het oude onderkomen was weggehaald en de grond enigszins geëffend. We moesten de omheining nog weghalen omdat die in de weg stond en hebben die later op een andere plek weer opgebouwd. Eerst werd er gemeten en met touwtjes de boel afgezet en begon het 1ste, maar wel zware werk: het graven van geulen waar de funderingen van de muren moesten komen. Een hele klus, zeker vanwege de warmte waar ik nog niet echt aan gewend was. Na het graven moest er specie gemaakt worden van zand, grind, cement en water. Het zand en grind werd met de kruiwagen aangevoerd daarna cement erbij en vervolgens het water

en maar omscheppen om de boel te mengen. Intussen hadden de bouwvakkers de matjes betonijzer geplaatst om de boel aardbevingbestendig te maken. Daarna was het sjouwen met emmers specie naar de plek waar de bouwvakkers dat uitstorten.

Ik werkte tot 16.00 uur, want voordat ik weer bij mijn gastgezin was en lekker een douche had genomen was het alweer ongeveer half zes.

's Avonds zijn we nog gezamenlijk wat gaan drinken, maar ik lag toch redelijk vroeg op bed; om kwart over 6 moest ik er weer uit.

De andere dag was het weer met de bus voor 1 Quetzal (ca 10 cent) in een overvolle bus, waar je met z'n drieën op een 2 persoonsbank zit.

Als je denkt dat de bus helemaal vol is gaan er nog 20 bij. Gelukkig werd het na de universiteit lekker rustig en ik kon tot het eind blijven zitten.

De bouwvakkers waren al om 7 uur begonnen, dus hard bezig en weer moest ik zand, stenen en cement halen per kruiwagen om specie te maken en in emmers naar de metselaars te brengen. Vandaag begon ook het hakken van gaten in een aantal stenen, wat dient om het betonijzer er doorheen te kunnen laten en voor het volstorten met specie.

's Middags kwamen Josan (de reisbegeleidster en vraagbaak) en Liesbeth kijken of alles goed ging. En langzaam kon je zien dat er een woning kwam. Maar ik was toch blij dat het 4 uur was en ik naar huis kon, het was mede door de warmte best zwaar.

De volgende dag had ik een vrije dag want ik ging met Josan en Huibert mee de crèche bezoeken waar ze werken en daarna naar de crèche van Ellen en Sharon. Dus gezamenlijk naar San Miguel en daar rondgekeken en spelletjes gedaan. De kinderen wilden ook allemaal op de foto, dus dikke pret. Daarna weer terug naar Antigua om over te stappen op de bus naar San Lucas waar de crèche van Ellen en Sharon zich bevindt. Ook hier dikke pret met de kinderen. Hier zijn we tot 12.00 uur gebleven en daarna weer terug naar huis in Antigua. Lekker uitrusten op de vrije middag en wat noodzakelijke dingen doen.

Donderdag, een rustige dag met niet zoveel sjouwwerk maar meer gaten hakken in stenen en het aanvoeren van (bouw-)stenen.

's Avonds ben ik met Huibert en Josan naar de Salsa dansavond geweest, er lekker tussen uit.

Vrijdag was weer een warme dag, maar we lagen voor op het schema en ik kon al om half 4 met weekend. 's Avonds hebben we weer eens gezamenlijk gedineerd. Josan wist steeds hele leuke tentjes te vinden waar je voor weinig geld heerlijk kon eten.

Na het ontbijt zaterdag gingen we met het busje naar het meer van Atitlàn (Lago Atitlàn).

Om 11.00 uur arriveerden we in ons mooie hotel in Panajachel. Ellen had nog de pech tijdens het uit het busje stappen haar voet te verstuiken/verzwikken en heeft daar nog aardig last van gehad. We hebben het dorpje verkend en ik heb daar nog kunnen vastleggen dat de brug over de daar zijnde rivier tijdens orkaan Stan is weggeslagen, een drama voor de mensen aldaar. We hebben gezamenlijk de lunch genuttigd en we hadden ook voor het diner afgesproken in een zaakje aan het water om de zonsondergang te kunnen bekijken.

Dat was de moeite waard en de eerste sieraden zijn daar ook gekocht en omslagdoeken voor een koele avond.

De volgende dag hadden we een bootje voor onszelf waarmee we een aantal plaatsjes hebben bezocht, eerst het kleinste plaatsje aan het meer, vervolgens zijn we naar een strandje geweest waar eventueel gezwommen kon worden, maar door de stevige wind stonden er hoge golven en was het niet te doen om te zwemmen. Het werd zelfs nog even spannend om aan boord te komen en weg te kunnen varen. De boot maakte water en dreigde bijna op de steiger te slaan, maar gelukkig ging het allemaal net goed. Daarna nog een woelig stukje varen voor we in rustig vaarwater terecht kwamen en we in Santiago aan land gingen. Daar hebben we bij iemand thuis een religieuze dienst gezien wat daar traditie is. Heel bijzonder is dat. Daarna nog een kerkje bezocht waar de beelden gekleed zijn en wekelijks schone kleren krijgen.

Daarna zijn we met de Tuk-tuk een drie-wiel taxi naar het rampgebied geweest waar modderlawines veroorzaakt door Stan een heel dorp heeft weggevaagd. Zeer emotioneel om daar te zijn, wetend dat er waarschijnlijk nog meer dan 1000 doden onder de hard geworden modder liggen. Dan een jochie erbij dat zijn been gebroken had en zijn familie verloren.

Daarna bezochten we nog het oudste stadje aan het meer en gingen op bezoek bij een weverij. Daar wisselden ook weer wat zaken van eigenaar. Om 16.00 uur was de excursie afgelopen en haalden we onze bagage in het hotel op om weer naar Antigua terug te keren, waar we weer gezamenlijk met een diner het weekend afsloten.

De 2e werkweek was wat minder zwaar dan de 1ste, waarschijnlijk omdat ik aan de warmte gewend was geraakt. Ik had de dinsdag- en donderdagmiddag vrij om het nog minder zwaar te maken en dinsdagmiddag zijn we met de hele groep op mijn werkplek wezen kijken zoals ik de crèches had bezocht. Ook nog naar 2 projecten geweest die al in 2005 gebouwd waren.

Het werk schoot zo hard op dat de bouwvakkers me woensdag mededeelden dat donderdagmiddag het werk gereed zou komen en het huis opgeleverd kon worden. Dus was ik vrijdag ook vrij. Ik heb gevraagd of Josan, als ze kwam een taart mee wilde nemen om voor een feestelijk tintje te zorgen. En ik kocht 's morgens nog een paar grote flessen cola.

Woensdag was het hoogste punt al bereikt en donderdag werd het dak geplaatst en de vloeren gestort. Om 12.00 uur was het feestelijke gebeuren, de familie bijeen, Josan en Edgar van de Gualtemalteekse organistie. Speeches, bedankjes over en weer, de mededeling dat de familie nog een stapelbed als geschenk kreeg en het mes in de taart. En toen zat dit mooie project erop en ging ik terug met Josan en Edgar om nog ergens wat te drinken.

's Avonds met de groep gezellig naar een tentje geweest waar een groep uit Livingstone optrad en ik me heerlijk heb kunnen uitleven.

Wat zijn dat 2 mooie weken geweest.

Vrijdag heb ik lekker lopen kuieren in Antigua, schoenen gekocht, souvenirs gekocht, ansichtkaarten naar het postkantoor gebracht waar ze alleen gestempeld zijn. Er is er overigens (nog) geen één aangekomen?? Foto Cd's laten branden. En in de middag hadden we afgesproken met elkaar de film La Hija del Puma te gaan bekijken, over de burgeroorlog die in 1996 beëindigd is en waarbij tienduizenden Indigenas (Maya's) zijn vermoord.

Echt een heftige film.

Na het diner ben ik met Huibert nog even wat wezen drinken in een Ierse pub.

Zaterdag begon onze rondreis en ik moet zeggen: ik vond het een geweldige reis. Veel gezien, veel genoten, lekker gegeten, gevaren, gewandeld, in een pick up gereisd, Maya sites bekeken, veel vogels gespot, eigenlijk te veel om op te noemen.

Vrijdagmiddag waren we weer terug in Antigua waar we er achter kwamen dat Huibert het land al verlaten had moeten hebben. We gingen ervan uit dat ze zaterdag zou vertrekken maar het ticket was voor vrijdag. Dus moest Josan iets regelen en het ticket kon overgezet worden naar de zondag zodat Huibert een extra dag had.

Ik kwam er later achter dat mijn ticket ook op vrijdag stond i.p.v. zaterdag, maar dit kon niet verzet worden zonder al te grote kosten, zodat ik een dag eerder vertrok dan de bedoeling was en ik de overdracht van mijn 2^e project niet kon meemaken.

Maar maandag begon mijn nieuwe project. Ik werd op het centrale plein door Edgar opgepikt en naar San Juan Obispo gebracht, waar de familie woonde waar ik nu 3,5 dag voor ging werken. Het was iets verder dan San Pedro. De bouw was de week ervoor al begonnen dus al een eind op weg en het werk ging me hier goed af mede doordat ik enorm verwend werd met flesjes gekoeld water, fruit, o.a uit eigen tuin. Ik kreeg een keer soep tussen de middag en ook pizza.

De gastheer is jade bewerker en hij wilde me van alles uitleggen over jade en het verschil met nep jade. En met de gastvrouw ben ik een keer de plaatselijke kerk en het bijbehorende klooster wezen bezoeken. De situatie vergeleken met de andere familie was heel anders, want hier was maar één dochter van 10 jaar en verder waren de grootouders er ook nog.

Er was ook een hond en 4 konijnen waarvan één altijd los rond liep.

Ook hier liep het schema voor zodat de overdracht donderdag in de namiddag zou plaats vinden. Ik zou echter met Sharon en Ellen donderdagmiddag naar de vuilnisbelt van Guatemala-city gaan voor een excursie. Daarom heb ik dinsdagmiddag geen vrijgenomen, maar ben alleen wat eerder weggegaan omdat ik mijn vliegticket moest conformeren

Woensdag is Ellen op bezoek gekomen en heeft wat sierraden met jade besteld, die ze maandag op zou komen halen, na eerst met de dochter in Antigua te hebben geluncht. Ook nog bezoek gehad van Edgar en Carolien aan wie ik mijn donatie voor de familie kwijt kon. Ook woensdag nog taart besteld voor donderdagmorgen als afscheid van de familie en mijn vrienden, de bouwvakkers, want zo ben ik dat wel gaan voelen.

Dus donderdagmorgen alleen tot 09.00 uur gewerkt de taart opgehaald , genuttigd en afscheid van mijn vrienden en de familie genomen van wie ik ook nog mooie sierraden meekreeg en met een knuffel en een traan om 10.00 uur met Liesbeth de bus naar Antigua genomen.

Na me opgeknapt te hebben snel naar het centrale plein waar Ellen en Sharon me opwachten om gezamenlijk naar de plek te gaan waar onze excursie naar Guatemala - city begon.

Ook dat is een mooi project waar veel vrijwilligers hun ziel en zaligheid in steken en wat door vele sponsors gesteund wordt.

Hier worden kinderen, die normaal op de belt leven opgevangen, de kleintjes kunnen spelen, de ouderen gaan naar school en daarna kunnen ze een vak leren. Ook krijgen ze dagelijks een maaltijd, voor velen de enige op een dag.

Omdat het zo'n gevaarlijke plek is werden we begeleid door een jongen die er vandaan komt en de wetten aldaar kent. Hij was er voor onze veiligheid.

Al met al een heel bijzondere ervaring om dit allemaal mee te maken.

We hebben 's avonds nog gezamenlijk gegeten als afscheid want Ellen en Sharon moesten de andere dag weer werken en ik zou om 09.00 uur opgehaald worden om te vertrekken naar het vliegveld. s'Morgens afscheid genomen van Dona Anabella, en Don Cesar, gastvrouw en gastheer tijdens mijn verblijf in Antigua en daarna was mijn vakantie voorbij.

Ik hoop nog vaak zulk soort reizen te kunnen maken.